

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Jn festo. s. Thome: doctoris angelici de eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

ctio discernit inter filios regni et dyabolii. Humilitatem seruate. De qua Mat. xi. Discite a me. et c. Paupertate voluntaria possidete. De qua Mat. v. Beati pauperes. et c. his dictis. et fratribus osculatis: lugentibusque de suo recessu: consolatus est di. Gaude te viscera mea: quia ad patrem vado et pro vobis et ordine meo orabo. Et quod promissit non fefellit. Nam in breui post suum obitum: creuit ordo mirabiliter tam in numero fratrum quam in scientia. Sumptis omnibus ecclesie sacramentis: tum audita est vox. Veni ad gaudia vite. Veni dilecte mi. Et sic fratribus vale fecit ductus ad illam patriam supernam. In verbo. Veni: fiat practica. Veni gubernator ecclesie. Veni tuba paradisi. Veni splendor tenebris mundi. Veni de triumphali crucis vexillo: crucis indefesse militie. Beatus autem Sualla: tunc episcopus. Buzieus. qui aliquando fuerat ibi prior: vidit in visione scalam quam Christus ex una parte: et mater ex alia tenebant ascendentem dominico. Que scala habebat. vii. gradus. scilicet Charitatem: fidem: spem: iusticiam: temperantiam: fortitudinem: prudentiam. Et interrogantibus fratribus quare sic fieret amarissime. Respondit quia una columna cecidit ecclesie: scilicet Pater noster Domini: mortuus est. Magnus ergo. et c.

In festo diui Thome aquinatis doctoris primij.

Agnus voca

bitur: in regno celorum Mat. v. Anima peregrina ad imaginem et similitudinem summi factoris creata: pro tanto appellatur gradis: excelsa: et alta. in triumphanti patria paradisi quanto se inuenit: esse vestita: et adornata virtutibus et bonis moribus in presenti vita. Hierony. ad Celas. Nobilitas summa est apud deum

clarum esse virtutibus. Nam ille apud deum preest portior: non quem nobilitas generis: sed quem deuotio fidei et vita sancta commendat. Et. C. flammeus. in oratione contra. P. Cor. Scipione Ego enim non in aliena gloria aut falsis fortune bonis: sed in propria veraque animi virtute nobilitatem esse existimo. Secundum Egidium romanum in. li. de regimine principum et philosophum in Pol. Triplici ratione alii qui sunt dicti magni.

Primo quidam a pugna.

Secundo quidam a scientia.

Tercio quidam a sanctitate vite.

Primo a pugna: ut Alexander magnus qui circa. v. milia ciuitates subiugauit: et quasi totum orientem. Et Carolus rex francorum: qui totum quasi occidentem subiugauit. Et de Pompeio magno: qui dictus est magnus apud romanos: ut refert Orosius ob rerum gestarum multitudinem: populos innumeros subdidit populo romano. Et xxiij. reges orientales vicit. Secundo a scientia: ut Albertus magnus. De quo pius papa ad turcum. Preceptum est Alberti magni scientia: qui nullam doctrine genus creditur ignorasse.

Uere magnus. ideo quia monarcha philosophorum nominatur. Tercio a sanctitate vite: ut Job. i. Erat autem Job vir magnus super omnes orientales qui morabantur in terra: super quo Gregorius dicit. Magnus enim inter orientales efficitur qui non inter actiones malorum querentium: yma: et fugitiua: sed inter choros conatur proficere supernorum ciuium. Et Johannes baptista. Luce. i. ait angelus zach. Erit magnus coram domino. Et Mat. xi. Inter natos mulierum non surrexit. et c. s. maioritate virtutum. Isti triplici modo fuit Thomas. Primo a pugna quia doctissimus virorum. Tercio a sanctitate vite: quia nunquam peccauit mortaliter Ecclesia canit hodie. Collaudet rex gloriose: quod per Thomam lumen ecclesie mundum replet doctrina gratie. Nam

Sancti thome. Fo. xxij.

gnus fuit triplici ratione.

¶ Primo ratione diuinalis prenominatiōnis.

¶ Secūdo rōne diuinalis ordinatiōis.

¶ Tertio ratiōne diuinalis gloriōsitatiōnis.

¶ Primo rōne rē. Una maxima est in theologia: qđ diuina prudentia quo nesciq; voluit mittere hoīem aliquē p̄ vniuersali reformatione mūdi p̄i⁹ ip̄m ostendit dupliciter.

¶ Primo verbo p̄phetico.

Secūdo signo diuino.

Quod pater triplici lege.

¶ Primo lege naturali.

Secūdo scripturali.

Tertio euangelicali.

¶ Primo naturali. Qñ misit in tēpo re nature Noe. p̄ mūdi reformatione ipsum oñdit verbo p̄phetico. Gene. v. c. Qñ ei⁹ pater Lamech in nois ipoli tione dixit. Vocabit nomen eius Noe. Iste consolabitur nos in operibus manū nostrarū in terra: cui maledixit dñs. q. d. Veniet diluuiū p̄ qđ terra maledicetur: et sterilis efficietur. Sz Noe cōsolabitur nos: qz vineaz plantabit et vinū bibemus p̄ qđ natura inuabitur. Ecce qz ip̄m ostendit verbo p̄phetico. ¶ Secūdo scripturali. De moyse qñ ip̄m misit. Cum esset puer educatus a filia pharaonis oñdit ip̄m signo diuino. qz coronā capitis d̄ rege abstulit ac in terrā piecit. In signum qz in futuro tēpoze destruere debebit regnū pharaonis. Un̄ ex hoc secreta r̄y pharaonis clamare ceperūt. Moxiatur puer iste. O rex: qz destruet regnū tuū. Volentes experiri imposuerunt ori eius prunas p̄pter quas balbutiens erat. Moyse. Quod ostendit: qz postea voluit ip̄m dñs mittere p̄ ambaliatore: excusabat se: qz esset impeditioris lingue. ¶ Tertio lege euāgelica. Qñ mittere voluit Johan̄es bap̄tistā oñdit ip̄m verbo p̄phetico: scz p̄ angelū. Lu. i. Erit magnus corā dño. s. sanctitate et virtute. Ad p̄positū. Dū mundus esset in maxima

ignorātia pctōz: et pijsimus deus cōpatiēns humano generi vt ip̄m reformatorem voluit mittere. s. Tho. qz vt lūmē scientie et sanctifans eccliam illum inaret. Quē voluit ostendere tali signo sicut dictū est: sed dicitis. O pater nūquid et alij doctores: Ar. anali⁹ Remigius: Damascē. Ambro. Greg. Rñdeo fm̄ Bona. et Alber. super Lu. Qđ habent hoies reperiri in triplici differētia: in p̄nti vita. et sc̄lo. Quidā habuerūt sciam p̄fundā: sed nō habuerūt claritatē vt euangeliste qui lz dixerunt magna: tñ obscura. Ex hoc quidē plures sunt effecti heretici vt macheris valētinianus apollon⁹. Fuzerunt insup doctores ecclesie et antiq̄ doctores qui fuerunt obscari: intātūz qz multi sunt facti heretici: non bene intelligentes dictā sua. Quidam alij habuerunt scientiam clarā et p̄fundā: sed nō habuerunt sc̄tūritatis sigillūz: quod est principale in doctore quia vt dicit p̄s li. de p̄mo et morte. Docentes alios mētiri nō debent. Et Lactā. li. i. c. Nec rā de reb⁹ hūanis bene meretur qz sciam bene dicendū affert qz qui pie atqz innocenter docet viuere hiero. ad Paulinum p̄sbyterum. Epi et p̄sbyteri habeant ad exēplū apostolos et apostolicos viros vt quorum honorem possidētes habere nitantur et meritum. i. q. i. c. Utilissimus cōputandus est nisi precellat scientia et sc̄titate qui est honore p̄stantior. Ille. in. i. Meth. Signum sapientis est posse docere: ideo christ⁹ Math. v. Qui autem fecerit et docuerit: hic. rē. Quidam alij fuerunt qz habuerunt scientiam profundā et clarā: nō dubiosā: nō scrupulosā: non fantastica. Et habuerūt titulūz sc̄tatis et bone vite: sine qua nichil factum est. Et in numero istorum fuit Thomas aquinas: qui missus est a deo ad declarandum dubia et obscuritates. Sed anteq̄ mitteret ipsūz voluit prius pijsimus deus ipsum ostēdere dupliciter.

¶ Primo verbo pphetico.

¶ Secdo signo diuino.

¶ Primo pphetico: qz cuz ei⁹ mater domia Theodora esset grauida: ipsa ignorante missus est qdā heremita a spūsancto illuminat⁹ noie bon⁹ q̄ dixit Saude domina theodora: qz cōcipies et paries filiū: et thomas vocabit. i. abyssus. hic erit magn⁹. i. in virtutibus: in toto terraz orbe in vita & scia eritqz ordinis ssm̄ pdicatorz. Nō erit ordinis minorz heremitarz. sed pdicatorz. Nota in vbo pdicatoruz. Qd̄ iste ordo fuit p̄nunciatus tripliciyia. Prima pphali. Secda humanali. Tercia diuinali. Prima pphali. zach. vi. Audi et ecce q̄ttuor quadrige. In q̄drigē p̄ma: equi ruffi. i. minores. In q̄driga secunda: equi nigri. i. heremitam. In q̄driga tertia: equi albi. i. carmelite. In q̄driga q̄rta: eq̄ varij et fortes. i. pdicatores: q̄ exierunt. et querebāt discurrere p̄ omnē terram. Ille. Super quo Alexander q̄rt⁹ papa. hi sunt viri pbati in lege dñi: fratres ordinis diuini dñici efficaces q̄dē in ope atqz potentes in pdicatione: q̄ vbiqz p̄ munduz ipoz ora intonat velut tube. Et i oēm trā exiunt son⁹ pdicationis eoz & vsqz ad fines orbis fre sua salutifera verba sonāt. Secdo humanali Abbas Joachim in sancto Marco venetijs: añ aduentū hui⁹ ordinis fecit depingi habitū ei⁹ p̄ p̄les annos añ. Piere rea in constātinopoli in sc̄ā Sophia est ibi sc̄lūs Paul⁹ cuz lris aureis super caput di. Agyo Paul⁹. i. sanctus Paulus. Deñ apd̄ ipm̄ est qdā in habitu pdicatorz cum lris sup̄ caput di. Kalo. Dñic⁹. i. bon⁹ dñic⁹. Vere bon⁹ Que quidem figure facte sunt per annos quadringentos ante ordinem. ¶ Tercio diuinali: celebrato lateranensi cōsilio. m. cccv. sūmus pontifex ordinans q̄dam in p̄tibus tholosanis agenda circa negociuz fidei: et decernens super his scribere btō dñico: et his q̄ cū eo erāt: accercuito notario: dixit ei. Sede scribe sup̄ his ssm̄ domi

nico & cuz eo pdicātibz in partibus tholosanis: statimqz ali q̄dū plus cōsiderans: sic dicit. Magistro dñico et fratrib⁹ pdicantib⁹: sic dixit domin⁹ Et sic scripsit notari⁹. Et deinceps in curia et vbiqz: ceperunt ipse et filij eius se fratres pdicatores nominare. Ad ppositū. Et itqz ordinis pdicatorz inq̄t ille. Audiens aut̄ mater verba: tota leta r̄dit. fiat voluntas dñi. Ecce quomodo verbo pphero. ¶ Secūdo signo diuino. iuxta illud verbum: remite: nascit̄ filius cū. omni solēnta te domus: totus elegās. Cum nutrit̄ ipm̄ lauaret in vase inuenit in manu sua cedula quādā in qua erat scriptuz Ave maria. Que charta fuit desuper data diuinitus. Insignum o detractor s. Tho. q̄ de beata virgine debebat scribere alta sup̄ oca doctores. Admirantes omnes de domo erant stupefacti super puero. Pater autē remittit̄ considerabat. Unde pater quomodo fuit magnus ratione. p̄nominationis: quia r̄c.

¶ Secundo rōne. r̄c. Quia ordinavit suā vitam ad dei et proximi vtilitatē Cōclusio est phi in p̄hemio. Metha. q̄ q̄ttuor sūt pdiciones veri sapientis.

¶ Prima est ordinare debite.

¶ Secunda est vitare discrete.

¶ Tertia est docere perfecte.

¶ Quarta est p̄ficere cōplete.

¶ Prima est ordinare r̄c. in. vi. Ethic. Ordinare est p̄ncipalis pars prudentie q̄ est p̄udentia. In. i. Metha. Sapientem ordinare oportet: nō ordinari. C. de ep̄ali audientia. l. humanum. C. de leg. & fidei cōm̄. l. i. A sapiente oia bñ fieri intelliguntur. Sapienter peritus nauta d̄r ille q̄ nauem deducit securaz inter procellas maris ad portum. Finis creature est vita bt̄. Unille d̄r sapiens q̄ nauē aie p̄ducit securā inter picula hui⁹ vite ad portū paradisi. Unde Apoca. ij. Esto fidelis vsqz ad mortem: et dabo tibi coronam vite. Idem. Qui vicerit non ledetur a morte secunda. Thomas angelicus

habuit hanc sapientiam. Quia cum esset annorum. v. et mater recordaretur verborum heremite: misit ipsum ad scholas de consilio patris eius. scilicet domini Landulphi comitis aquino ad monasterium montis cassini sancti Benedicti: ut monachi ipsum instruerent primo in moribus: quia ut dicitur Prover. xxiij. Adolevens ambulans iuxta viam suam: etiam cum senuerit non recedet ab ea. Secundo in litteris: quia ut dicit Seneca. Sine litteris eger est animus. Instructus ergo sufficienter in grammaticalibus patri suaserunt: ut ipsum mitteret ad studium. Qui misit ipsum Neapolim: ubi vigeat studium. Infra. xij. annum factus est optimus philosophus: et inter presertim puer in senio: quia lectiones quas a magistro audiebat: subtilius alijs repetendo discurreret. Et non habebat in studio parem sibi. Non immerito: quia eius sapientia potius fuit infusa quam acquisita. Unde legitur de eo quod semper antequam legeret lectionem aliquam prius ad orationemibat. Et cum semel disputasset nimis et acute vitra vires humanas quidam religiosus ordinis minorum admirans de eo super tanta sapientia in ipsum respiciens vidit radios splendentes procedere ad eius faciem: ut sol. In hoc deus ostendebat quod debebat esse sol et lumen ecclesie. Videns autem non esse tutum habitare inter scorpiones spiritu sancto illuminatus ordinem predicatorum decrevit eligere. Sed quare potius elegit hunc quam alios. Respondeo quia aliorum religionum dicitur dignior. Probatur hoc modo. Illa religio dicitur dignior que continet in se vitam activam et contemplativam. Aliqua sunt que sequuntur vitam contemplativam. Aliqua alie activam. Illa autem utraque. Primo activam: quia opera mirae operatur: pascit esurietes divino verbo predicationis infirmos pectus visitat. Non occupatur: circa verum assatur. Secundo contemplativam: quia huiusmodi studium orationis et meditationis.

In hanc igitur ingredi voluit. Ad priorem conventus neapoli vadit et erat frater Johannes de sancto Juliano. Et tunc attingebat annorum. xiiij. petrus habitus predicatorum Cui prior O filii mihi: nimis iuvenis es Cui. tho. O pater prior: scriptum est. Jere. ij. Bonum est viro si portaverit iugum ab adolescentia sua. Et prior. Petre licentia tua a patre et matre Cui Tho. Scriptum est mathe. x. Qui amat patrem aut matrem plusquam me non est mihi dignus. Et hiero. ad Rusticum. Licet in lumine pater iaceat: huiusmodi mater pectus et vbera ostendat per calcato perge patre: per calcata: perge matre: et sicis oculis ad vexillum crucis evola. Ille. Et prior. Non poteris portare onera religionis. Respondit Tho. Scriptum est per hiero. Nihil amantibus difficile. O Tho. es bono animo. Unde cum summo gaudio civitatis et conventus fuit indutus hoc sacratissimo habitu. O iuvenes in exemplum. Tho. Audite Bernar. Fugite de medio babilonis. et salvate animas vestras: et convolate ad vbera refugij: ubi possitis: et de preteritis agere penitentiam et in penitentia obtinere gratiam et in futuro postolari gloriam. Ille. Secunda conditio sapientis est vitare offendicula et occasiones que possunt impedire hominem a cursu vite eterne: quia huiusmodi phis. x. Meth. Duo contraria non possunt simul stare. Et in. ij. Ethico. Unum contrarium destruit alterum Tho. vitavit omnia peccata mortalia: quia nunquam mortaliter peccavit. uno de venialibus nunquam fuit auditus. Unde dicitur de eo. hic est in quo Adam non peccavit quia in religione cepit vivere cum omni sanctimonia. fama volat ad parentes precipue ad matrem. Ex una parte gaudet propter verbum heremite: ex alia dolet ratione teneritudinis: quia. vij. Pol. Seneca: ante ad genitum: naturaliter est amicitia. fratres que erant magni domini in curia imperatoris rome egre ferunt. O si fuisset secularis presbyter: potuisset

episcopari. **Exemplū Soffredi** Si fu-
 issem de numero eporum: fuisset de
 numero dānatorū. Mater autē cū nobi-
 li comitissa neapolim vadit vt filium
 videat. Audientes fratres zelotypi:
 de tanto thesauro. duxerunt ipm ro-
 maz. Iterū romē vadit s̄res ipm oc-
 culte mittunt puluis. Mater sup hoc
 turbata: insinuat filijs negotium.
 Qui licētia petita ab imperatore ip-
 sum sequit̄: quē inuenere ad quēdam
 fontē cum quattuor fratribus: qui ra-
 puerunt eū de manibus eorū sed habi-
 tū nunq̄ potuerunt euellere qz diuina
 potentia rē. Duxerunt ipm in castrū
 mris qd̄ d̄ Rocha sicca cū oprima eu-
 stodia. In quo loco ociosus non fuit p̄
 duos annos q̄bus ibi fuit totā bibliā
 legit textū sententiāz memorie mā-
 dant fallacias Aristotelis cōpulsant
 Querentes autē fratres sui: diuersis
 modis ipm a bono pposito reuocare
 duobus modis vsi sunt. Primo inro-
 duxerunt sorores suas duas ad eum:
 que blanditijs ipm alloquuntur Ipse
 autē conuertit ad vitam sanctam: eis
 legens scripturas. vnde maiorē soro-
 rem conuertit vt mundū relinqueret
 Et monesteriū sancte marie de Ca-
 pua ingressa est: vbi sc̄ito abbatisa
 facta est. Sc̄do mittit iuuenē nudā
 q̄ euz debebat inclinare ad mollicie
 carnis: cui esset annorū. xvi. Nota qz
 demon sagit̄at homines per mul. erē
 tribus modis. Primo per colloquiū
 Eccl̄s. ix. Colloquū illi quasi ignis
 Sc̄do per aspectū. Eccl̄. xxvi. Ne re-
 spicias mulieris pulchritudinē: qui
 tener illā quasi q̄ apprehēdit scorpio-
 nem. Tertio p̄ actū. i. Coz. vij. Bo-
 num est mulierē non tangere Quia
 per illam cecidit Dauid Salomon
 Sanson M. Antomus. Paris. hercu-
 les. Jason. Thomas autem celtus
 inspiratus titionem manibus cepit:
 ac ipsam de camera eiecit: signo cru-
 cis se muniens. Aduenere statim an-
 geli post hunc cōficti qui eum strin-
 xerunt cingulo dicentes. Ex pte dei

te cingimus cingulo castitatis: quod
 nulla: enus dissoluetur. Unde habuit
 in terra priuilegium beatorum. Ex
 tunc nunq̄ sensit stimulum carnis.
 Vidēs autē mater ppositū filij timēs
 facere iniuriam spiritui sancto p̄st̄
 sit ipm abire et sic ordini est restau-
 tus. et Neapoli associatus est a fra-
 tribus cum ingenti gaudio. Unde a
 uide operā dedit litteris: vt ebius.
 Ad paucos dies missus est Parisius
 deinde Coloniam ad Albertum ma-
 gnum vbi sub eo apicem magysterij
 adeptus est. ¶ **Tertia cōditio** est do-
 cere perfecte Docuit autē populum
 thomas duplici modo. Primo exem-
 plo. Secundo verbo Primo exemplo
 quia christus cepit p̄rio facere: deus
 de docere Thomas hoc egit. Quod
 patet in triplici virtute: quibus san-
 ctus dei fuit ornatus mirabiliter
 patet in eius legenda.
 ¶ **Primo in humilitate.**
 Secundo in austeritate.
 Tertio in p̄upertate.
 ¶ **Primo rē.** Fuit humilis ore: quia
 nunq̄ superba verba exierunt de ore
 eius fuit humilis corde: qz nunq̄ de
 se presumpsit sup̄ba: nec vnq̄ superbi-
 uit de aliquo actu studij. Ferrus d̄
 xisse sepe discipulis suis. Regratis
 deo. qz nunq̄ de mea cathedra magis
 li: aut actu scolastico motus habui in
 anis glorie. Quadam vice quidam
 conuersus ipm in suū sociū accepit
 per ciuitatē bononiē Sanctus dei nō
 designabatur. ¶ **Sc̄do in austerita-
 te** Non comedendo carnes. dormien-
 do super sacones ecclesie seruans ie-
 iunia. Non est religio in ecclesia dei
 tam austerā. vt nostra. Quia habet
 studia habet comestiones graues.
 frater thomas non iuit ad etatem
 maturam: caro carnem nutrit. sed au-
 diant verbum. Proverbi. xxxii. Qui
 delicate nutrit seruū suū. postea sen-
 tiet eū cōtumacē. P. Bergomensis.
 A bucha clibanus calefit. Otho. vo-
 luiti rē. Antiq̄ religiones benedicti

Basilij Bernardi Cartusienſes car-
nes non comedūt: nec xp̄us niſi in ce-
na unde eſt de p̄fectione vite aplice
¶ Tertio in paupertate. Dñz ſemel
cū ſcolariſ ſ rediret de ſancto Dio-
niſio et videret ciuitatē p̄pinquam
parilienſem dicunt ei ſtudentes. Uti-
nā eſſet? o magiſter: dñs hui⁹ ciuitatē
Rñdit potius vellē habere Chriſto-
ſtomū ſup Mat. Quia ſcriptū ē in p̄rio
Pol. Deſideriū diuitiarū vadit in in-
finitū. ¶ Preterea ſcepta bulla a cle-
mēte papa. iij. de p̄mōtōe ad archi-
ep̄atū Neapolitanū: cuſ additōne
redditiuum monaſterij ſancti Petri
de ara renuit olno rogans euz vt am-
plus non p̄moueret. ¶ Preterea dñi
magfari deberet: tunicam habebat
fractā. O pater eſſet bonum inquit
discipuli haberetis tunicam bonam
Rñdit: non curo: qz pater me⁹ Dñic⁹
ſic incedebat. Et illud biretum qd fe-
rebat in nocte: idem in die Clama cō-
tra fratres pompoſos rē. opz incede-
re pauper di. xl. c. multi. Qui deſide-
rauerit p̄matū in terra: inueniet cō-
fuſionez in celo: nec inter ſeruos xp̄i
p̄putabit: qui de p̄matu tractauerit
Ille. ¶ Scdo docuit populuz h̄bo do-
ctrine ſanctiſſime: que apparet opti-
ma triplici ſigno.
¶ Primo in frequenti eleuatione.
¶ Secundo in ſanctorū apparitione.
¶ Tertio in multoz approbatione.
¶ Primo rē. Eleuabat ſepe a terra.
Cuz eſſet ſemel ad caſtruz ſororis: in
camera fuit abſtractus. Unde ſoror
eius ip̄m credidit eſſe mortuuz: quia
ſe nō mouebat aut aliqd dicebat. vñ
clamare cepit o thoma. Socius autē
ei⁹ narrauit ei conditionē ſancti. Et
ſic per tres dies ſtetit immobilis ſine
cibo. Videns loci⁹ tantaz dilationez
ip̄z excitauit. Cui dixit Tho. Parcat
vobis deus: quia bonuz prandium
mihi abſtulit. Preterea cum eſſet
in prandio coram rege francie dixit.
Cōſummātū eſt rē cōcluſi⁹ cōtra ma-
gicheos. Tunc faciebat libros cōtra

gen. ¶ Preterea dñi legeret librum
Boethij de trinitate difficilē cādela cō-
buſſit ei⁹ digitos. ¶ Scdo in ſcribz
rē. Cū qdā nocte ofom inſiſteret fer-
uenter vt impetraret declarationem
dubij ſcripture: apparuerunt ei. Pe-
trus et paulus: certificantes dubiuz
illd. ¶ Preterea alia vice apparuit
ei virgo: declarans aliqua dubia ſan-
cto doctoz Thomā glorioſe: q̄ti eſti
manda eſt ſcientia tua. Tertio i mul-
toz approbatione. Doctrina eius ē
approbata per quatuor generatio-
nes perſonarum.

¶ Primo p̄ ieſum xp̄m.

¶ Secundo per virginē matrem.

¶ Tertio per pontifices.

¶ Quarto per doctozes.

¶ Primo p̄ rē. Cum ſcripſiſſet de cor-
pore xp̄i q̄ eſt materia difficilis:
poſuit opus ſuper altare Neapolim
petens informari. vtrum bene. an nō
nō dixiſſet. Reſpondit crucifixus Be-
ne ſcripſiſti de me thoma. Quaz. mer-
cedē accipies pro labore tuo. Reſpon-
dit. Te ſolum: expecto. ¶ Scdo per
virginem: que ſemel apparens ei di-
xit ſcientiam eius veram eſſe: et filio
gratiſſimam. O ſocie: quis dubitare
poſteſt de doctrina Thomē: quando
xp̄s: r̄ mater confirmarunt. ¶ Tertio
p̄ rē. Urbanus. iij. in eplā canoniza-
tionis: quam mittit archiepo toloſa-
no: que incipit. Lauda bilis deus in
ſāctis ſuis. Uolum⁹ r̄ tenore p̄titiū in-
iūgim⁹: vt vti thome doctrinā tanq̄
veridicam et catholicam ſectemini:
eāqz totis viribus ſtudeatis amplia-
re Ille. Innocentius in ſimone. Ecce
pluſq̄ Salomon hic. huius docto-
ris ſapientia p̄re ceteris: excepta ca-
nonica: h̄z p̄prietatez h̄boz modum
dicendorū: veritatez ſententiarū: ita
vt nunq̄ q̄ eum tenuit inueniat a
tramite veritatis deuiſſe. Et q̄ euz
impugnauit: ſemper fuit de veritate
ſuſpectus. Ille. Preterea eccleſia ca-
nit. Stilus breuis: grata facundia:
cella: clara: firma ſnia. Firma non

In festo

dubiosa. nō fantastica. Et hoc o socte non legitur alia lectio rome apud cardinales: nisi thome .o sciētia. o doctrina irrefragabilis et morfa. ¶ Quarto per doctores Bona. duz pposuisset officium corporis christi de mandato Urbani. iij. cum vidisset illud thome ipsum summe cōmendavit super doctri-
na alioz. ¶ Preterea Nico. de lyra laudat Thomaz. qz super Job ad litteram scripserit tam egregie. Augu. de archona laudat. Egidius romanus discipulus Tho. ipm laudat mirabiliter. Vide ergo quomodo ei⁹ scientia sit estimanda quando rē.
¶ Quarta conditio r. c. Perseuerantia sola coronatur. Tho. fuit perseuerans vsqz ad mortem Greg. x. Lugdum fecit consiliū generale et Tho. de eius mandato fuit vocatus vt contra hereticos disputaret Declinavit monasterium Fosse noue. a quib⁹ gratiose fuit receptus. In claustrō dixit fratri reginaldo. hec requies mea in seculum rē. Posuit se in lectoybi composuit librum super cantica. Apparuit stella super locum ppter mortis euentum tho. Approximans morti data est ei cōmunitio. Cū quereretur a priore. Si crederet ipsum corpus christi esse. Respondit. Credo utiqz Ubi fecit sermonem mirabilem ante ipsum sacramentum hora transitus sui: audite sunt voces angelorum camentum. Alber. magnus colonie existens habuit visum mortis eius.
In mane cum legeret dixit. Oy me qz cecidit columna ecclesie. mortuus est Tho. fleuit qz ecclesia carebat bono auxilio. Preterea eo mortuo suppor cecus rē. Mortuo eo: mulus eius cui insidebat fracto fune in ecclesiam venit ad feretruz. et ibi dolore crepuit.
¶ Tertio magnus ratione rē. Dum frater Alber. Buxie existens oraret vidit gloriam tho. Apparuit ei aug. et Tho. Aug. dixit Equalis mhi ē in gloria: sed me precedit in virginitate lapis preciosus in pectore est bo-

na intētio quā semper habuit de beo Torques ad collum: obedientia mortuus est anno. M. cc. lxxvij.

¶ In festo sancti Vincentij confessoris ordinis predicatorum.

Magnus vocatur in regno celorum Mat. v. Pro plogohu ius sermonis accipe illū .b. dominici De beato Vincentio tria erunt videntia.

¶ Primum dicit cōgruitatis.

¶ Scōm dicit adequationis.

¶ Tertiu dicit cōsumationis.

¶ Primum dicitur rē. Utrum Vincentius ex suis meritis meruit premium eterne beatitudinis. Omnis argumentis: Rñdeo fm Tho. i. p. q. xxij. ar. iij. Alexan. d. ales. i. par. q. v. ar. ix. ponēdo hanc conclusionē. Quod opera nostra possunt pcedere a duobus pncipijs. Aut ab agente creato: aut increato. Si creato tantum. i. a libero arb. nostra simpliciter non supposita gratia spiritus sancti. Tunc impossibile est homines puruz merereri vitā eternam. Et ratio. quia operatiōes nostre sunt finite et modici valoris. Ro. viij. Non sunt condigne passio nes huius rē. et Lu. xij. Cum feceritis omnia dicite quia inutiles serui sumus et in viij. Phi. Impossibile est in corpore finito virtutes esse infinitas. Si ergo finite virtutis. ergo finite operatur qz vt dicit Boe. iij. de. 2°. Agit em̄ vnt usculusqz natura qd est pprium ei. sicut ignis qui non agit vltra suam speciem et sol. et de alijs. vnde tēporale opus non meretur mercedē vite eterne prout est a pncipio creato. Aut pcedit a pncipio increato. i. a spiritus sancto qui per grstia gratū facientē mouet pncipiuz creatuz. id est liberum arbitriū ad operandū. sicut fessor mouet equū ad ambulandū et dñs seruū ad operandum. Istō modo homo me-